

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španělsko) dne 3. února 2014 – Finanmadrid E.F.C, SA v. Jesús Vicente Albán Zambrano a další

(Věc C-49/14)

(2014/C 135/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Účastníci původního řízení

Oprávněná: Finanmadrid E.F.C, SA

Povinní: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Předběžné otázky

- 1) Musí se směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká v současné době upravuje španělské řízení o vydání platebního rozkazu – články 815 a 816 LEC – a která nestanoví, že soud má povinnost přezkoumat zneužívající klauzule či zasáhnout, ledaže by to považoval za vhodné soudní úředník nebo ledaže by podali námitku dlužníci, neboť takováto právní úprava ztěžuje nebo znemožňuje, aby soudy z úřední povinnosti prováděly přezkum smluv, kterou mohou obsahovat zneužívající klauzule?
- 2) Musí se směrnice 93/13/EHS vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je španělský právní řád, který neumožňuje, aby byl *[in] limine litis* v následném řízení o výkonu rozhodnutí z úřední povinnosti přezkoumán soudní exekuční titul – nařízení vydané soudním úředníkem, jímž se ukončuje řízení o vydání platebního rozkazu – a existence zneužívajících klauzulí ve smlouvě, na jejímž základě bylo vydáno nařízení, jehož výkon je požadován, neboť podle vnitrostátního práva – článků 551 a 552 LEC ve spojení s čl. 816 odst. 2 LEC – existuje v takovémto případě překážka věci pravomocně rozsouzené?
- 3) Musí se Listina základních práv Evropské unie⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká upravuje řízení o vydání platebního rozkazu a řízení o výkonu soudních rozhodnutí, která nevyžaduje soudní přezkum ve všech případech v nalézací fázi, a která neumožňuje ani to, aby soud rozhodující o výkonu rozhodnutí přezkoumal v této fázi rozhodnutí vydané soudním úředníkem?
- 4) Musí se Listina základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje ověřit z úřední povinnosti dodržení práva být vyslechnut, a to z důvodu existence překážky věci pravomocně rozsouzené?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst L 95, s. 29)

⁽²⁾ Úř. vest. 2000, C 364, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia Madrid (Španělsko) dne 5. února 2014 – Rafael Villafañez Gallego a María Pérez Anguio v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S. A.

(Věc C-54/14)

(2014/C 135/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobci: Rafael Villafañez Gallego a María Pérez Anguio

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je nutno čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 vykládat v tom smyslu, že smlouva mezi bankou a dlužníkem-spotřebitelem, kterou se mění podmínky pro omezení úrokových sazeb a kterou se ukládá spotřebiteli povinnost nést náklady související se změnou notářské listiny o poskytnutí úvěru a o zřízení zástavního práva, sepsané bankou a spotřebitelem, kterou na základě dohody uzavřené v rámci jednání, které s bankou vedla pojišťovna, u níž je spotřebitel pojištěn, ve prospěch svých pojištěnců a v jejich zájmu, navrhla banka jakožto jeden ze dvou možných způsobů, jimiž lze změnit ekonomické podmínky hypotečního úvěru, a kterou spotřebitel dobrovolně přijal, představuje individuálně sjednanou smluvní klauzuli?
- 2) V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, je nutno čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ve spojení s čl. 6 odst. 1 téže směrnice vykládat v souvislosti se zneužívající povahou smluvní klauzule v tom smyslu, že s ohledem na účel a předmět dohody uzavřené mezi bankou a pojišťovnou vylučují takovou smlouvu, jako je smlouva popsána v předchozí otázce?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgie)
dne 5. února 2014 – Openbaar Ministerie v. Marc Emiel Melanie De Beuckeleer a další**

(Věc C-56/14)

(2014/C 135/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Účastníci původního řízení

Žalobce: Openbaar Ministerie

Žalovaní: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA

Předběžná otázka

Je povinnost předchozího ohlášení LIMOSA pro zaměstnance, tak jak je stanovena v člancích 137 až 152 rámcového zákona ze dne 27. prosince 2006, v rozporu s volným pohybem služeb, zakotveným v článku 49 ES a v článku 56 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Itálie) dne 7. února 2014 – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato v. Azienda Pubblica di Servizi alla persona „San Valentino“ a další

(Věc C-61/14)

(2014/C 135/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento